

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Rijeka, Erazma Barčića 5

Poslovni broj: 3 Us I-122/2024-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Mariji Renner Jakovljević, uz sudjelovanje zapisničarke Adriane Bačić, u upravnom sporu tužiteljice Irene Pandur iz Rijeke, Bulevar oslobođenja 33, protiv tuženika Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Središnje službe, Zagreb, A. Mihanovića 3, radi šutnje uprave, 29. ožujka 2024.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se čelniku tijela tuženika da u roku od 30 dana od dana primitka ove presude odluči o prigovoru tužiteljice od 24. kolovoza 2020. izjavljenog protiv obavijesti Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Odjela za provedbu uredbe Europske unije i međunarodnu suradnju o socijalnom osiguranju od 10. srpnja 2019., odnosno 27. srpnja 2020.

II. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu štete u ovom upravnom sporu.

Obrazloženje

1. Kod ovog suda 22. siječnja 2024. zaprimljena je tužba tužiteljice Irene Pandur iz Rijeke, Bulevar oslobođenja 33, protiv tuženika Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Središnje službe, Zagreb, A. Mihanovića 3, radi šutnje uprave, a u kojoj je tužiteljica u bitnome navela, da je u svibnju 2019. podnijela zahtjev za ostvarivanje prava na inozemni dječji doplatak (doplatak za djecu iz Republike Irske) te da je 10. srpnja 2019. zaprimila obavijest Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Zagrebu u kojem je navedeno da je njezin zahtjev proslijeđen u Republiku Irsku na nadležno postupanje. Istaknula je, da nije bila obaviještena o tome da nadležnoj irskoj ustanovi treba poslati popunjene tiskanice te da ju je tijekom razgovora 2020. službena osoba tuženika obavijestila da je zahtjev odbijen, jer nije dokazana poveznica između oca i djece te nedostaje sudska presuda. 2020. godine da je podnijela novi zahtjev putem e maila tuženiku, no u svezi navedenog zahtjeva nije zaprimila rješenje niti joj je odgovoreno u svezi istog pa smatra da je u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu počinjeno niz propusta prilikom postupanja po njezinom zahtjevu te da su joj uskraćene pravne mogućnosti za ostvarivanje prava na inozemni doplatak za djecu. Na

stranici 2. i 3. tužbe navodi povrede odredaba Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine „broj 47/09 i 110/21, u nastavku teksta ZUP), Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 5/14 u nastavku tekst: Ustav RH), Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Pročišćeni tekst MU“ 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06 i 2/10) i Konvencije o pravima djeteta („Narodne novine“ MU, broj 12/93 i 20/97). Traži da se hitno postupi po njenom zahtjevu za ostvarivanjem prava na inozemni doplatka za djecu i donese odgovarajuće rješenje te isplate svi mjesečni iznosi u visini inozemnog doplatka za djecu s pripadajućim zateznim kamatama, kao i naknadi šteta u iznosu od 5.000,00 EUR računajući od 1. siječnja 2020., uz zakonske zatezne kamate od dana isplate. Tužiteljica je u tužbi zamolila da ju se oslobodi plaćanja troškova upravnog spora zbog teške financijske situacije u kojoj se nalazi.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu zaprimljenim kod ovog Suda 12. veljače 2024. u bitnome naveo da je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Rijeci od 16. travnja 2019. tužiteljici kao korisnici doplatka za djecu utvrđeno počevši od 1. ožujka 2019. pravo na doplatka za djecu u svoti od 598,68 kn mjesečno i to za djecu Eni Turina i Tea Turinu, a rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Rijeci od 23. listopada 2019. po službenoj dužnosti, tužiteljici kao korisnici doplatka za djecu utvrđeno je, počevši od 1. listopada 2019. pravo na doplatka za djecu Eni Turina i Tea Turinu i određen je doplatka u ukupnoj svoti od 498,90 kn mjesečno te je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Rijeci od 9. srpnja 2020. tužiteljici, kao korisnici doplatka za djecu priznato počevši od 5. lipnja 2020. pravo na doplatka za djecu u ukupnoj svoti od 598,68 kn mjesečno, za Eni Turina i Tea Turinu. Nastavno, tuženik je istaknuo da je iz dokumentacije koja prileži spisu predmeta tiskanica (F001 od 10. srpnja 2019.) razvidno, da je u svezi sa zahtjevom od 12. veljače 2019. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Zagrebu obavijestila nadležnu irsku ustanovu o podnesenom zahtjevu tužiteljice za doplatka za djecu u Republici Hrvatskoj, o svim obiteljskim okolnostima, zaposlenju tužiteljice te su zatražene informacije o zaposlenju oca djece u Irskoj, kao i informacija je li podnesen zahtjev za obiteljska davanja u Republici Irskoj. U dopisu od 8. veljače 2020. nadležna irska ustanova odgovorila je tuženiku da je otac djece zaposlen u Irskoj te da nije u Irskoj podnio zahtjev za obiteljsko davanje i da će ga pozvati da podnese zahtjev te obavijestiti tuženika je li to učinjeno. Napomenuo je, da stranke samostalno podnose zahtjev za obiteljska davanja u Republici Irskoj bez posredovanja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje te da je ostvarivanje prava na obiteljsko davanje pred inozemnom ustanovom u sferi komunikacije između stranke i inozemne ustanove, a nadležne ustanove službenim putem razmjenjuju informacije o kojima vode službenu evidenciju i o postupku koji je kod njih proveden. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, sukladno čl. 60. st. 3. Uredbe (EZ) broj 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, prosljedio i razmijenio sve potrebne informacije o obiteljskim i pravnim okolnostima, o zahtjevu za ostvarivanje prava na obiteljska davanja ustanovi nadležnoj za obiteljska davanja u Irskoj vezano i uz zahtjev iz 2019. i ponovljeni zahtjev tužiteljice iz 2020. i u tiskanici F001 od 2. rujna 2020. između ostalog, tuženik je zamolio nadležni irsku ustanovu može li stranci poslati Tiskalice zahtjeva, a iz

čega proizlazi da je Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Zagrebu uredno obavijestila nadležnu irsku ustanovu o potrebnim podacima o kojima tuženik vodi službenu evidenciju i o postupku koji je u povodu zahtjeva tužiteljice iz 2019. i 2020. za ostvarivanje prava na doplatak za djecu koji je kod tuženika proveden.

3. U podnesku zaprimljenim kod ovog suda 19. veljače 2024. tužiteljica je očitujući se na navode tuženika iz odgovora na tužbu navela, da ima više prigovora po pitanju priloženih dokaza od strane tuženika te da nije upoznata kakav je daljnji tijek postupanja u ovim procesima, nakon čega je Sud zakazao ročište za raspravu za 28. ožujka 2024. koje je i održano u prisutnosti tužiteljice i službene osobe tuženika, kako bi se strankama u skladu s odredbom čl. 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, 110/21, u daljnjem tekstu ZUS) pružila mogućnost izjasniti se o svim zahtjevima i navodima te činjeničnim i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje ovog upravnog spora. Na istom ročištu za raspravu stranke su u cijelosti ostale kod svih svojih navoda iznesenih tijekom upravnog spora, nakon čega je izveden dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnog spora, kao i onu koja prileži spisu predmeta upravnog postupka te je rasprava zaključena.

4. Uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnog spora, kao i u onu koja prileži spisu predmeta upravnog postupka kojeg je tuženik dostavio ovome Sudu uz odgovor na tužbu, utvrđeno je, da je rješenjima prvostupanjskog tijela Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Rijeci od 23. listopada 2019., 16. travnja 2019., 17. travnja 2018., 10. travnja 2017., 9. srpnja 2020. tužiteljici kao korisnici doplatka za djecu, priznato pravo na doplatak za djecu u novčanoj svoti i za razdoblja pobliže navedena u izreci navedenih rješenja. Nastavno, utvrđeno je, da je tužiteljica 2019. podnijela zahtjev za ostvarivanje prava na inozemni doplatak za svoje dvoje maloljetne djece, a sve nakon što se tužiteljica informirala kod tuženika za ostvarivanje prava na inozemni dječji doplatak 2018., u svezi kojeg joj je tuženik Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Zagrebu u e mail podnesku od 9. svibnja 2018. odgovorio što je potrebno dostaviti uz zahtjev za ostvarivanje prava na dječji doplatak iz Irske, kao i da je navedeni zahtjev uz dokumentaciju potrebno dostaviti na adresu prvostupanjskog tijela u Zagrebu, A. Mihanovića 3, a po kojem traženju je tužiteljica i postupila, nakon čega je 10. srpnja 2019. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Odjel za provedbu uredbe Europske unije i međunarodnih ugovora o socijalnom osiguranju obavijestilo tužiteljicu u svezi podnesenog zahtjeva za priznavanje prava na inozemni doplatak za djecu, da je nadležna irska ustanova o podnesenom zahtjevu tužiteljice informirana te o svim obiteljskim okolnostima. Utvrđeno je, da je tužiteljica putem e-maila pokušala dobiti informacije o stanju spisa predmeta te joj je 27. srpnja 2020. tuženik odgovorio da je potrebno tuženiku dostaviti zahtjev i dokumentaciju koja je kao takva navedena u e mail-u tuženika, nakon čega se tužiteljica ponovno obraćala tuženiku putem e maila kako bi dobila informaciju u kojoj fazi je rješavanje njezinog predmeta, budući je zahtjev za ostvarivanje prava na inozemni dječji doplatak podnijela uz zatraženu dokumentaciju tuženiku već 2019., međutim na poslane joj e mailove tuženik nije odgovorio, zbog čega je 24. kolovoza 2020. tužiteljica izjavila

žalbu, koju ovaj sud u smislu odredbe čl. 122. st. 1. ZUP-a ocjenjuje kao prigovor, a o kojem tuženik nije odlučio.

5. Odredbom čl. 122. st. 1. ZUP-a propisano je, da se prigovor izjavljuju čelniku tijela ako zakonom drukčije propisano.

6. Odredbom čl. 122. st. 3. ZUP-a propisano je, da čelnik tijela odlučuje o prigovoru rješenjem u roku od 8 dana od dana izjavljivanja prigovora.

7. Imajući u vidu da čelnik tijela nije odlučio o prigovoru (žalbi tužiteljice) izjavljenoj 24. kolovoza 2020. u kojem je tužiteljica iznijela tijek događaja vezanih uz predmet ostvarivanja prava na inozemni dječji doplat, to je na temelju čl. 58. st. 3 ZUS-a valjalo odlučiti kao u izreci ove presude.

8. S tim u svezi ukazuje se tužiteljici da je iz Tiskanice F001 koja je zaprimljena u Republici Irskoj 22. rujna 2020. razvidno, da je Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje Područna služba u Zagrebu obavijestila nadležnu irsku ustanovu o podnesenom zahtjevu tužiteljice za doplatu za djecu u Republici Hrvatskoj i o svim obiteljskim okolnostima, zaposlenju tužiteljice te su zatražene informacije o zaposlenju oca djece u Irskoj i informacije je li podnesen zahtjev za obiteljska davanja u Irskoj, a u dopisu od 10. veljače 2021. obaviješten je tuženik od strane nadležne irske ustanove da otac djece u Irskoj nije podnio zahtjev za obiteljska davanja i da će ga pozvati da podnese zahtjev.

9. Stoga imajući u vidu da je tužiteljica postupila u skladu s odgovorom Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Zagrebu od 9. svibnja 2018. te uz svoj zahtjev dostavila traženu dokumentaciju 2019., da je navedeno tijelo prosljedilo zahtjev nadležnoj ustanovi u Republici Irskoj, nakon čega se tužiteljica u više navrata pokušala informirati o stanju spisa predmeta, na što joj je 27. srpnja 2020. odgovoreno da mora podnijeti zahtjev i uz zahtjev dokumentaciju nadležnoj ustanovi u Irskoj na adresu navedenoj u e-mailu, iako je prethodno tužiteljica obaviješću tuženika od 10. srpnja 2019. obaviještena da je njezin zahtjev za ostvarivanje prava na doplatu za djecu od 2019. prosljeđen na nadležno postupanje u Republiku Irsku, nakon čega je tužiteljica izjavila žalbu (prigovor) 24. kolovoza 2020. na postupanje tuženika, o kojem prigovoru čelnik tijela sukladno čl. 122. st. 3. ZUP-a nije odlučio te nije donio rješenje, to će čelnik tijela tuženiku u roku od 30 dana od dana primitka ove presude odlučiti o prigovoru tužiteljice izjavljenom protiv obavijesti tuženika od 10. srpnja 2019., odnosno 27. srpnja 2020.

10. Naposljetku, ukazuje se tuženiku da je izvanraspravnim rješenjem Suda od 24. siječnja 2024. bio pozvan da dostavi ovome Sudu odgovor na tužbu sa svim spisima predmeta koji se odnose na predmet spora, da je tuženik 12. veljače 2024. dostavio odgovor na tužbu ali ne i cjelokupni spis predmeta upravnog postupka koji se odnosi na predmet spora, jer istom ne prileži zahtjev tužiteljice za ostvarivanje prava na inozemni dječji doplat kojeg je tužiteljica dostavila uz tužbu, odnosno zahtjev kojeg je tužiteljica uz zatraženu dokumentaciju podnijela tuženiku 2019. i 2020., a tuženik je u odgovoru na tužbu učinio nespornim da je tužiteljica istog podnijela 2019., a potom i 2020., niti spisu

predmeta upravnog postupka prileži obavijest tuženika od 10. srpnja 2019. kojim se tužiteljicu obavještava da je njezin zahtjev proslijeđen nadležnoj ustanovi u Republici Irskoj na nadležno postupanju niti prileže e-mail podnesci tužiteljice kojim se informira o podnesenom zahtjevu za ostvarivanje prava na dječji doplatak, pa tako niti podnesena žalba od 24. kolovoza 2020. (prigovor) kojeg je tužiteljica dostavila uz tužbu.

11. Odredbom čl. 8. ZUS-a propisano je, da će sud upravni spor provesti brzo i bez odugovlačenja uz izbjegavanje nepotrebnih radnji i troškova i onemogućit će zlorabu prava stranaka i drugih sudionika u sporu te će odluku donijeti u razumnom roku, a kako tuženik u ostavljenom roku nije dostavio cjelokupni spis predmeta i pri takvom stanju spisa predmeta sud zasad nije mogao otkloniti prigovore tužiteljice na zakonito postupanje tuženika iznesene u tužbi, pa je i iz tog razloga, na temelju čl. 58. st. 3. ZUS-a odlučeno kao u izreci ove presude.

12. Prilikom odlučivanja o prigovoru tužiteljice, tuženik (čelnik tijela) će imati u vidu odredbu čl. 98. i čl. 98. st. 5. ZUP-a.

13. Zahtjev tužiteljice za naknadu štete odbijen je, jer se u konkretnom slučaju ne radi o šteti kakvu ima u vidu odredba čl. 22. stavak 4. ZUS-a koja treba biti dokazana i dokumentirana, slijedom čega je odlučeno kao u točki II. izreke presude.

14. Tužiteljica nije u obvezi plaćanja sudske pristojbe na tužbu i presudu sukladno čl. 22. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj 118/18) te je ujedno u konkretnom slučaju oslobođena od plaćanja istih sukladno čl. 11. stavku 1. točki 16. Zakon o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj 118/18).

U Rijeci 29. ožujka 2024.

Sutkinja

Marija Renner Jakovljević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nije dopuštena žalba (članak 66. stavak 1. ZUS-a).

Dostaviti:

- Ireni Pandur, Rijeka, Bulevar oslobođenja 33
 - Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Središnjoj službi, Zagreb, A. Mihanovića
- 3

Broj zapisa: **9-30865-b7dc3**

Kontrolni broj: **0986e-a184e-9cd70**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marija Renner Jakovljević, O=UPRAVNI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.